

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobkyne: V., bytom R., proti žalovanému **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny**, Župné námestie č. 5-6, Bratislava o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného** č. AA/2008/10230-NSVOSSD zo dňa 4. júla 2008, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/83/2008-43 zo dňa 11. júna 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/83/2008-43 zo dňa 11. júna 2009 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobkyne o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. AA/2008/10230-NSVOSSD zo dňa 4. júla 2008, ktorým žalovaný podľa § 59 ods.2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov

zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Senici, č.k.: MF01/22/2008/Mat zo dňa 19. mája 2008, ktorým bola podľa § 10 ods. 2 a § 7a zákona č. 600/2003 Z. z. o prídavku na dieťa zamietnutá žiadosť žalobkyne o vyplácanie príplatku k prídavku na dieťa, pre nesplnenie podmienky v § 7a písm. b) zákona č. 600/2003 Z.z. o prídavku na dieťa.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou domáhala zrušenia rozhodnutia žalovaného, nie pre porušenie zákona č. 600/2003 Z.z. o prídavku na dieťa, ale pre porušenie čl. 14 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd - publikované v Zbierke zákonov pod č. 209/1992 Zb. - (ďalej len „Dohovor“) pre jej diskrimináciu. Krajský súd sa s týmto tvrdením žalobkyne nestotožnil, nakoľko nezistil, že by bolo porušené niektoré konkrétne právo žalobkyne uvedené v čl. 14 Dohovoru, pričom žalobkyňa konkrétne porušenie práva garantovaného Dohovorom neoznačila, a preto krajský súd a považoval rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového orgánu za zákonné a vecne správne a žalobcu voči preskúmanému rozhodnutiu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol a žalobkyni nepriznal náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie, a to z dôvodu, že príplatok k prídavku na dieťa slúži ako náhrada za daňový bonus pre rodičov, ktorí si nemôžu z objektívnych dôvodov inak uplatniť daňový bonus, a preto považuje za prekrývanie Dohovoru a Ústavy Slovenskej republiky s národnými zákonmi, preto mal prvostupňový súd požiadať Ústavný súd Slovenskej republiky o vyslovenie nesúladu zákona o prídavku na dieťa s Dohovorom, ktorý nerešpektuje jej postihnutie a jej odkázanosť na pomoc inej osoby, čím ju, jej deti a zvyšok rodiny postihuje, trestá a uráža, a preto žiada, aby túto žiadosť o vyslovenie nesúladu zákona č. 600/2003 Z.z. o prídavku na dieťa podal Najvyšší súd Slovenskej republiky. Svoje odvolanie následne doplnila žalobkyňa podaním z 23. novembra 2009, v ktorom namietala diskrimináciu jej a jej detí pre porušenie čl. 1 protokolu č. 12 k Dohovoru a čl. 2 protokolu k Dohovoru, lebo nepriznanie príplatku na dieťa ohrozuje alebo sťažuje právo na vzdelanie detí, ktorých rodičia nemajú nárok na príplatok k prídavku na dieťa, a preto odvolala porušenie čl. 14

Dohovoru, ale už namietala porušenie základných práv a slobôd daných ústavou Slovenskej republiky, a to čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 35 ods. 1 čl. 38 ods. 2 , čl. 39 ods. 1, čl. 40, čl. 41 ods. 1 a čl. 42 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil, a to z dôvodu, že zákonom č. 532/2007 Z.z. vláda Slovenskej republiky plní programové vyhlásenie a uzákonením príplatku na dieťa rodičom, ktorí poberajú starobný dôchodok, predčasný starobný dôchodok, invalidný dôchodok pri percentuálnom poklese schopnosti vykonávať prácu o viac ako 70%, a ktorí nevykonávajú zárobkovú činnosť a z tohto dôvodu si nemôžu uplatniť daňový bonus zavedený § 33 zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmu (daňové zvýhodnenie na vyživované nezaopatrené dieťa) a že nie je kompetentný sa vyjadrovať k ústavnosti zákonov o štátnych dávkach a na strane súdu nebol dôvod na postup podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Súd prvého stupňa postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného, ktorým žalobkyni nebol priznaný príplatok k prídavku na dieťa podľa § 10 ods. 2 a § 7a zákona č. 600/2003 Z.z. o prídavku na dieťa.

Podľa § 7a zákona č. 600/2003 Z.z. o prídavku na dieťa, podmienky nároku na príplatok k prídavku sú

- a) splnenie podmienok nároku na prídavok podľa § 7,
- b) poberanie starobného dôchodku, predčasného starobného dôchodku, invalidného dôchodku z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70% podľa osobitného predpisu, 18b) výsluhového dôchodku podľa osobitného predpisu 18c) po dovŕšení veku potrebného na nárok na starobný dôchodok podľa osobitného predpisu 18d) alebo poberanie dôchodkovej dávky toho istého druhu v cudzine oprávnenou osobou podľa § 2 ods. 3 a ďalšou fyzickou osobou, ktorá si môže uplatniť daňový bonus podľa osobitného predpisu, 1)
- c) nevykonávanie zárobkovej činnosti oprávnenou osobou podľa § 2 ods. 3 a ďalšou fyzickou osobou, ktorá si môže uplatniť daňový bonus podľa osobitného predpisu, 1)
- d) nepriznanie daňového bonusu na nezaopatrené dieťa, na ktoré si oprávnená osoba uplatnila nárok na prídavok.

Podľa § 33 ods. 1 zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov daňovník, ktorý v zdaňovacom období mal zdaniteľné príjmy podľa § 5 aspoň vo výške 6-násobku minimálnej mzdy 123), alebo ktorý mal zdaniteľné príjmy podľa § 6 aspoň vo výške 6-násobku minimálnej mzdy 124) a vykázal základ dane (čiastkový základ dane) z príjmov podľa § 6, môže si uplatniť daňový bonus v sume 19,32 eura mesačne na každé vyživované dieťa žijúce v domácnosti s daňovníkom; 57) prechodný pobyt dieťaťa mimo domácnosti nemá vplyv na uplatnenie tohto daňového bonusu. O sumu daňového bonusu sa znižuje daň.

Z podkladov pripojeného administratívneho spisu bolo zistené, že prvostupňový správny orgán pri rozhodovaní o žiadosti žalobkyne o priznanie k príplatku na dieťa na maloletú K. M. a A. M. vychádzal z toho, že nie sú splnené zákonné podmienky na priznanie príplatku, a to z dôvodu, že žalobkyňa, ktorá je oprávnenou osobou podľa § 2 ods. 1 písm. a) a § 2 ods. 3 zákona č. 600/2003 Z.z. o prídavku na dieťa a je aj oprávnenou osobou na poberanie príplatku k prídavku na dieťa, avšak túto podmienku nespĺňa druhý rodič dieťaťa – L. M., ktorý ako druhá oprávnená a zároveň na účely priznania príplatku k prídavku na dieťa

posudzovaná osoba, pre účely priznania požadovanej dávky, tieto kritériá dané § 7a zákona č. 600/2003 Z.z. o prídavku na dieťa nespĺňa, nakoľko poberá iba peňažný príspevok za opatrovanie manželky vo výške 5.700 Sk mesačne od 1. júna 2007, a iné príjmy v žiadosti neuviedol, teda, že nie je poberateľom starobného dôchodku, predčasného starobného dôchodku, invalidného dôchodku z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70% podľa osobitného predpisu, 18b) výsluhového dôchodku podľa osobitného predpisu 18c) po dovŕšení veku potrebného na nárok na starobný dôchodok podľa osobitného predpisu 18d) alebo poberanie dôchodkovej dávky toho istého druhu v cudzine oprávnenou osobou podľa § 2 ods. 3 a ďalšou fyzickou osobou, ktorá si môže uplatniť daňový bonus podľa osobitného predpisu a nemá priznaný daňový bonus na nezaopatrené dieťa.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, ktorý náležitým spôsobom aj odôvodnil. Námietky žalobkyne uvedené v jej odvolaní, a to vrátane jeho doplnenia podaním z 23. novembra 2009, sú skutkovo i právne bezvýznamné pre rozhodnutie v preskúmvanej veci. V danom prípade nemôže ísť o porušenie ich základných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky, nakoľko v prípade príplatku k prídavku na dieťa priznávaného podľa § 7a zákona č. 600/2003 Z.z. o prídavku na dieťa, alebo aj daňového bonusu podľa § 33 zákona č. 595/2003 z.z. o dani z príjmov, ide na rozdiel od prídavku na dieťa priznávaného podľa § 7 zákona č. 600/2003 Z.z. o prídavku na dieťa, o dávku, ktorú mal zákonodarca v úmysle priznať len osobám, ktoré sa starajú o deti a spĺňajú zákonom stanovené požiadavky, či už podľa zákona č. 600/2003 Z.z. o prídavku na dieťa, alebo podľa § 33 zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov. Tak, ako nespĺnila žalobkyňa so spoločne posudzovanou osobou kritériá dané ust. § 7a písm. b) zákona č. 600/2003 Z.z o prídavku na dieťa, nakoľko jej manžel nie je poberateľom príjmu, a dávky tam uvedenej, môže obdobná situácia nastať aj u daňovníka, ktorý v zdaňovacom období nespĺní podmienky dané § 33 zákona č. 595/2003 z.z o dani z príjmu a nárok na daňový bonus mu nevznikne.

Pokiaľ ide o namietanie porušenia čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 35 ods. 1 čl. 38 ods. 2, čl. 39 ods. 1, čl. 40, čl. 41 ods. 1 a čl. 42 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, odvolací súd nedospel

k takýmto zisteniam, nakoľko všetky deti majú prístup k tomu, aby si ich rodičia uplatnili buď daňový bonus, alebo príplatok na dieťa, a to za splnenia zákonných podmienok ich poberateľmi, bolo pritom na voľbe manžela, či so všetkými dôsledkami sa bude osobne starať o svoju manželku, za opatrovanie ktorej poberá peňažný príspevok za opatrovanie manželky, alebo túto starostlivosť prenesie na inú osobu, pričom prípadný sociálny dopad tejto voľby štát kompenzuje dostatočne v oblasti výživy, výchovy a vzdelania detí a ostatných rodinných príslušníkov dávkami sociálnej pomoci v rámci svojich ekonomických možností a ekonomických možností orgánov samosprávy.

Keďže v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (Správne súdnictvo) súd preskúmava len zákonnosť postupu a rozhodnutia správneho orgánu, potom rozsudok krajského súdu treba považovať za vecne správny. Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu v súlade s ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní neúspešnej žalobkyni nepriznal (§ 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.) a žalovaný si žiadnu náhradu trov konania neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková